

- 5) w warunkach narażenia na działanie miejscowej wibracji, np. używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych,
- 6) w warunkach nadmiernego obciążenia wysiłkiem fizycznym co najmniej 2000 kcal dla mężczyzn i 1200 kcal dla kobiet lub wymagające wymuszonej pozycji ciała,
- 7) w warunkach narażenia na działanie hormonów i antybiotyków powodujących zaburzenia czynności fizjologicznych organizmu oraz innych czynników o analogicznym jak te hormony i antybiotyki działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez Instytut Medycyny Pracy.

3. Do trzeciego stopnia szkodliwości dla zdrowia lub szczególnej uciążliwości zalicza się prace wykonywane:

- 1) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 2) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300,000 MHz w strefie zagrożenia.

4. Do trzeciego stopnia zalicza się szczególnie niebezpieczne prace:

- 1) na wysokości powyżej 2 m i w wykopach o głębokości poniżej 2 m,
- 2) związane z wytwarzaniem, stosowaniem, magazynowaniem i transportowaniem gazów i materiałów wybuchowych,
- 3) wewnątrz zbiorników, aparatów, kanałów, studni itp, których wykonywanie wymaga specjalnego zezwolenia,
- 4) przy urządzeniach elektroenergetycznych znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V, wykonywane zgodnie z przepisami o bezpieczeństwie pracy w energetyce,
- 5) związane z załadunkiem i rozładunkiem paliw płynnych oraz ich transportem,
- 6) w kontakcie z materiałem zakaźnym albo chorymi zakaźnie ludźmi lub zwierzętami,

- 7) w kontakcie z ludźmi chorymi psychicznie lub upośledzonymi w znacznym stopniu,
- 8) w kontakcie ze skazanymi, zatrudnionymi w przywięziennych zakładach pracy,
- 9) pod ziemią lub pod wodą,
- 10) z azotem ciekłym.

5. Do czwartego stopnia szkodliwości dla zdrowia zalicza się prace wykonywane z benzydyną, alfa i beta nafityloaminą, chlorkiem winylu oraz innymi czynnikami o analogicznym jak te substancje działaniu, jeżeli zostanie to uznane przez Instytut Medycyny Pracy.

6. Prace określone w ust. 1 pkt 1, 2 i 6 oraz w ust. 2 pkt 1—3 i 5 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających dodatkowe wynagrodzenie, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia, określone w odrębnych przepisach, lub inne obowiązujące normy higienicznosanitarne.

7. Pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia, o których mowa w ust. 6, dokonywane są przez laboratoria Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz inne laboratoria upoważnione przez właściwych terenowo państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych.

8. W przypadku jednoczesnego występowania uprawnień do dodatków z tytułu prac wykonywanych w warunkach szkodliwych dla zdrowia i uciążliwych lub niebezpiecznych stosuje się tylko jeden dodatek o najwyższej stawce.

9. Dodatki nie stanowią podstawy do obliczania dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych i nocnych oraz premii.

Załącznik nr 6

ZASADY WYNAGRADZANIA ZA DYŻURY ZAKŁADOWE ORAZ ZA GOTOWOŚĆ DO PRACY

1. Za pełnienie dyżurów zakładowych pracownikowi przysługuje oddzielne wynagrodzenie za każdą godzinę dyżuru w wysokości godzinowej stawki osobistego zaszerogowania powiększone:

- o 50% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszerogowania pracownika — za dyżury w dni robocze,
- o 100% tego wynagrodzenia — za dyżury w dni ustawowo wolne od pracy (niedziele i święta).

2. Za pozostawanie poza zakładem pracy w gotowości do pracy umożliwiającej wezwanie pracownika do zakładu w wypadkach nie cierpiących zwłoki przysługuje pracownikowi oddzielne wynagrodzenie za każdą godzinę pozostawania w gotowości do pracy w wysokości 25% wynagrodzenia wynikającego z osobistego zaszerogowania. Za czas efektywnie wykonywanej pracy przysługuje pracownikowi wynagrodzenie jak za pełnienie dyżuru zakładowego.

172

OBWIESZCZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

z dnia 14 lipca 1992 r.

w sprawie przyrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz przeciętnego wynagrodzenia w sześciu podstawowych działach sfery produkcji materialnej w czerwcu 1992 r.

Na podstawie art. 5 ust. 11 oraz art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń (Dz. U. z 1991 r. Nr 1, poz. 1 i z 1992 r. Nr 21, poz. 85) oraz w związku z art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 9 maja 1991 r.

o zatrudnianiu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 46, poz. 201, Nr 80, poz. 350 i Nr 110, poz. 472 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85) ogłasza się, co następuje:

- przyrost cen towarów i usług konsumpcyjnych w czerwcu 1992 r. w stosunku do maja 1992 r. wyniósł 1,6%,
- przeciętne wynagrodzenie w sześciu podstawowych działach sfery produkcji materialnej, uwzględniające podatek dochodowy od osób fizycznych (bez wypłat

z zysku i nadwyżki bilansowej w spółdzielniach) w czerwcu 1992 r. wyniosło 2 718 477 zł i wzrosło w stosunku do maja 1992 r. o 3,4%.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego: *J. Oleński*

173

OBWIESZCZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

z dnia 14 lipca 1992 r.

w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w pięciu podstawowych działach gospodarki w czerwcu 1992 r.

W związku z § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1990 r. w sprawie zasad wynagradzania niektórych dyrektorów przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 28, poz. 162 i Nr 85, poz. 502 oraz z 1991 r. Nr 12, poz. 47) ogłasza się, iż przeciętne wynagrodzenie w pięciu

podstawowych działach gospodarki, uwzględniające podatek dochodowy od osób fizycznych (bez wypłat z zysku), wynosiło w czerwcu 1992 r. 2 711 523 zł.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego: *J. Oleński*

174

KOMUNIKAT PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

z dnia 13 lipca 1992 r.

w sprawie średniej ceny skupu żyta w II kwartale 1992 r.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 34,

poz. 198, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 80, poz. 350 i Nr 114, poz. 494 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86) ogłasza się, co następuje:

Średnia cena skupu żyta w II kwartale 1992 r. wynosiła 66 900 zł za 1 q.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego: *J. Oleński*

175

KOMUNIKAT PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

z dnia 14 lipca 1992 r.

w sprawie wskaźnika wzrostu cen towarów nieżywnościowych trwałego użytku w II kwartale 1992 r.

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207 i z 1989 r. Nr 74, poz. 443) ogłasza się, iż ceny towarów

nieżywnościowych trwałego użytku w II kwartale 1992 r. w stosunku do I kwartału 1992 r. wzrosły o 7,4%.

Prezes Głównego Urzędu Statystycznego: *J. Oleński*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.